Lieta Nr.1A23000617
Lietas arhīva Nr.1A-0006-17
ECLI:LV:MART:2017:0908.1A23000617.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2017.gada 8.septembrī

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Poča
tiesas sēžu sekretāre D.Robinzone

2017.gada 28.augustā atklātā tiesas sēdē izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, iesniegtās sūdzības par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes (turpmāk tekstā VP VRP) Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.PC266684/1 atcelšanu,

konstatēja

2017.gada 29.janvārī VP VRP Madonas iecirknī griezies /pers. D/ ar iesniegumu, norādot, ka 2017.gada 29.janvārī Madonā, Saules ielā 5, klubā "Barbadosa" viņam nodarīti miesas bojājumi.

2017.gada 23.februārī VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors Roberts Krauklis sastādījis /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC266684 par to, ka viņš 2017.gada 29.janvārī plkst.01.58 Madonas novadā, Madonā, Saules ielā 5, klubā "Barbadosa" fiziski aizskāra, iesitot ar dūri, /pers. D/, tādējādi nodarot tam maznozīmīgus miesas bojājumus.

Ar VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora R.Kraukļa 2017.gada 23.februāra lēmumu Nr.PC266684 /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas un sodīts ar naudas sodu 210,00 EUR apmērā.

Par minēto lēmumu /pers. A/ 2017.gada 28.februārī vērsies VP VRP Madonas iecirknī ar sūdzību, lūdzot atcelt pieņemto lēmumu par nauda soda piemērošanu un izbeigt lietvedību.

Ar VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.266684/1 nolemts VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora R.Kraukļa 2017.gada 23.februāra lēmumu atstāt negrozītu, bet iesniedzēja sūdzību noraidīt.

2017.gada 11.maijā Madonas rajona tiesā no VP VRP Madonas iecirkņa saņemta /pers. A/ sūdzība līdz ar tai pievienotajiem materiāliem, kurā viņš lūdz atcelt VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.PC266684/1 un izbeigt lietvedību.

Sūdzībā norādīts, ka iestāde, izskatot /pers. A/ incidentu ar /pers. D/ Latvijas Administratīvo pārkāpumu 17.panta "Galējā nepieciešamība" kontekstā, secinājusi, ka /pers. A/ pēc grūdiena, izdarot sitienu, pārkāpis galējās nepieciešamības robežas un nodarījis lielāku kaitējumu /pers. D/. Nepastāvot šaubas par to, ka /pers. A/ 2017.gada 29.janvārī Madonas novadā, Madonā, Saules ielā 5, klubā "Barbadosa" nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumu /pers. D/.

Iestāde lēmumā arī atsaucas uz nevainīguma prezumpciju un atzīmē, ka persona administratīvā pārkāpuma lietā neesot jāpierāda savs nevainīgums, bet iestādei vajag pierādīt, ka persona ir vainīga administratīva pārkāpuma izdarīšanā. Kopuma esot redzams, ka lietai pievienots pietiekams pierādījumu apjoms, lai /pers. A/ piemērotu administratīvo sodu. Ar skatāmās administratīvās lietas materiāliem esot uzskatāms par pierādītu fakts, ka /pers. A/ tīši izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas kārtībā administratīvi sodāmu darbību.

Iestādes pieņemto lēmumu /pers. A/ vērtē kā kļūdainu un līdz ar to nepamatotu un nelikumīgu un pārsūdz to pilnā apjomā. Lēmuma nepareizība un nepamatotība, pēc /pers. A/ domām, izpaužas tajā, ka nav strīda par to, ka savstarpēja strīda laikā ar /pers. D/ 2017.gada 29.janvārī klubā "Barbados" pēc grūdiena mugurā saņemšanas no viņa /pers. A/ ar dūri vienu reizi sita /pers. D/ virzienā, bet viņš izdarīja sitienu ar dūri /pers. A/ virzienā, pēc kā viņi izgāja no kluba, kur incidents turpinājās. Nav strīda par to, ka incidenta laikā /pers. D/ varēja gūt maznozīmīgus miesas bojājumus zemādas asinsizplūdumu un mīksto audu uz sejas sasitumu veidā. Nav arī strīda par lēmumā norādīto Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normu esamību un to attiecināmību uz konkrēto lietu. Tomēr absolūti nepamatots ir situācijas jeb /pers. A/ darbību izvērtējums kontekstā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu 17.pantu par galējo nepieciešamību un tās pārkāpšanu no viņa puses sakarā ar to, ka /pers. A/ nodarīja /pers. D/ lielāku kaitējumu. Pirmkārt, jau fakts par lielāka kaitējuma nodarīšanu neatbilst patiesībai, jo konflikta laikā ar /pers. D/ /pers. A/ tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi. Viennozīmīgi un neapšaubāmi /pers. A/ darbība ir izvērtējama kontekstā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.pantu, kas nosaka, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem paredzēto darbību, ja tā rīkojusies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, tas ir, aizsargājot no prettiesiska apdraudējuma valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības, noteikto pārvaldes kārtību, tādējādi nodarīdama apdraudētājam kaitējumu, bet nepārkāpdama aizstāvēšanās robežas.

/pers. A/ uzskata, ka izvērtējot konkrēto situāciju, būtiski ir konstatēt apdraudējumu viņa tiesībām un brīvībām un tā prettiesiskumu. Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir pietiekami pierādījumu tam, ka sākotnēji kluba "Barbadosa" telpās starp /pers. A/ un /pers. D/ notika vārdu pārmaiņa bez fiziska spēka pielietošanas vienam pret otru. Izbeidzoties vārdu pārmaiņai, /pers. A/ pagrieza muguru pret /pers. D/, lai dotos projām no viņa un nekādas fiziska rakstura darbības pret viņu neizdarīja. Savukārt /pers. D/ izdarīja fizisku iedarbību pret /pers. A/ - pagrūzdams viņu mugurā, kas liecināja par viņa nodomu uzbrukt /pers. A/. Faktiski uzbrukums jau bija noticis. Neapšaubāmi šādas /pers. D/ darbības vērtējamas kā prettiesiskas un nelikumīgas, kas vērstas uz /pers. A/ kā personas veselības apdraudējumu, tiesību uz netraucētu atpūtu pārkāpšanu. Atbildot uz pret /pers. A/ vērsto vardarbību un aizstāvot sevi un savas tiesības, /pers. A/ izdarīja sitienu ar dūri /pers. D/ virzienā. Vai kluba telpās /pers. A/ viņam trāpīja vai nē, nevarot precīzi pateikt. Savukārt /pers. D/ izdarīja sitienu /pers. A/ virzienā, pēc kā konfliktā iejaucās apsargs un viņi izgāja no kluba telpām, kur /pers. D/ atkal /pers. A/ virzienā izdarīja sitienu, uz ko atbildot un aizsargājoties /pers. A/ izdarīja atbildes sitienu viņa virzienā, pēc kā viņi saķērās, nokrita zemē un cīnījās viens ar otru uz

zemes. Pieļaujot, ka tieši tad /pers. D/ un /pers. A/ guva miesas bojājumus. Tiesu medicīniskās ekspertīzes slēdziens kategorisku atbildi uz to nesniedz.

/pers. A/ skatījumā, viņš darbojies neapšaubāmā nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī un nepārkāpjot šā stāvokļa robežas, vardarbīgu uzbrukumu viņam izdarīja /pers. D/, kas deva viņam tiesības aizsargāties pret uzbrukumu. Nepieciešamās aizstāvēšanas robežu pārkāpuma /pers. A/ darbībās nav, jo viņa darbību veids un intensitāte atbilda /pers. D/ uzbrukuma veidam un intensitātei. Kas attiecas uz sekām, tad nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī izdarīto darbību sekas var būt smagākas par uzbrukuma rezultātā radītajām vai iespējamajām sekām. Šajā gadījumā /pers. A/ darbību rezultātā radītās sekas ir minimāli iespējamās, bet /pers. D/ darbību rezultātā sekas ir smagākas - vidēja smaguma miesas bojājumi /pers. A/.

/pers. A/ kategoriski nevar piekrist iestādes vērtējumam par viņa paraksta administratīvā pārkāpuma protokolā juridisko nozīmi. Absolūti maldīgi ir uzskatīt, ka viņa paraksts protokolā nozīmē piekrišanu protokolā fiksētajam un savas vainas atzīšanu. Tā nozīme ir tikai un vienīgi tāda, ka /pers. A/ iepazinies ar administratīvā pārkāpuma protokolu. Šajā administratīvā pārkāpuma protokolā nav atzīmes, ka viņš piekrīt tajā fiksētajam. Un pat ja /pers. A/ būtu izdarījis šādu atzīmi, tas neliegtu viņam tiesības savu viedokli mainīt.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta, lūdz atcelt VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmumu un tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Ar Madonas rajona tiesas 2017.gada 12.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lieta mutvārdu procesā.

Tiesas sēdē /pers. A/ un viņa aizstāvis /pers. G/ sūdzību uzturēja spēkā uz tajā noradītā pamatojuma un lūdza Madonas rajona tiesu atcelt VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.PC266684/1.

/pers. A/ pauda viedokli, ka viņu uz kautiņu izprovocēja, bet viņš tikai aizstāvējās, tāpēc palika vainīgs. Klubā "Barbadosa" gājis pie letes, lai nopirkt alkoholisko dzērienu un saskāries ar pleciem ar /pers. D/. Sākusies vārdu pārmaiņa. /pers. D/ bijis agresīvāks, viņš bijis manāmi dzēris. /pers. A/ pagriezies un gājis prom, taču tajā brīdī /pers. D/ viņu spēcīgi pagrūdis, no kā viņš knapi noturējies kājās. /pers. D/ turpināja nākt virsū, un /pers. A/ viņam vienu reizi iesitis ar dūri, bet vai trāpījis – nezina. /pers. D/ iesitis vienu reizi pretī ar roku pa galvu. Tad iejaucies kluba apsargs un izraidījis abus ārā no kluba. Ārā /pers. D/ nācis /pers. A/ virsū un gribējis kauties, bet viņš tikai aizstāvējies. Abi situši viens otru, kāvušies, krituši zemē, kamēr atbraukusi policija. /pers. D/ ticis aizturēts, jo viņš bijis agresīvs. /pers. A/ bijušas rokai pārrautas saites. Nākamajā dienā aizgājis uz slimnīcu. Vēlāk tikusi taisīta operācija. /pers. A/ pauda viedokli, ka miesas bojājumus abi varējuši gūt laikā, kad kāvušies ārā.

Tiesas sēdē /pers. A/ aizstāvis /pers. G/ tiesai paskaidroja, ka konfliktu izprovocējis /pers. D/. Situācija izvērtēta saistībā ar galējo nepieciešamību, bet tas nav pareizi. /pers. A/ gribēja izbeigt konfliktu, tāpēc pagrieza muguru, lai dotos prom, taču no /pers. D/ puses bija prettiesisks un reāls uzbrukums /pers. A/, jo bija grūdiens. Līdz ar to /pers. A/ iestājies nepieciešamās aizstāvēšanas stāvoklis. Miesas bojājumi nav nodarīti kluba telpās. Kā arī, kurš kuram sita pirmais ārpus kluba, nav fiksēts. Turklāt /pers. D/ liegts apmeklēt bāru, jo katrs apmeklējums beidzas ar incidentu.

/pers. D/ tiesas sēdē paskaidroja, ka viņš bijis klubā "Barbadosa", bijis mazliet iedzēris. Taisījies iet mājās, bet sanācis konflikts ar /pers. A/. Par ko – neatceroties. Sākumā tikai runājuši savā starpā. Kad /pers. A/ gājis prom, /pers. D/ viņu pirmais pagrūdis, uz ko /pers. A/ iesitis viņam. Tad apsargs abus izvedis no kluba. Ārā /pers. A/ sitis pirmais, tad atbraukusi policija, un /pers. H/ aizveduši. Naktī devies uz slimnīcu, kur pavadījis 6 dienas, bet pēc tam bijis gultas režīms. Papildus paskaidroja, ka nevarot pateikt precīzi, kad guvis miesas bojājumus. Uzskatot, ka varbūt /pers. A/ pateicis kaut ko, kas viņu aizskāris un viņš sevi nesavaldījis, taču piekrīt, ka /pers. A/ nevajadzēja grūst. Neuzturot prasību, lai viņu atzīst par cietušo, kā arī no /pers. A/ neko neprasot, lai viss paliek, kā ir. Ļaunu prātu neturot.

VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks /pers. B/ tiesas sēdē norādīja, ka VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora R.Kraukļa 2017.gada 23.februāra lēmums Nr.PC266684 pieņemts pareizi un esot likumīgs pēc visiem lietas materiāliem. /pers. A/ policijai adresētā paskaidrojumā savu vainu atzinis, norādījis, ka labprāt atvainotos, bet /pers. D/ daļēji atzinis vainu. Abu personu vaina esot pierādīta. /pers. D/ izprovocējis /pers. A/, pagrūžot, bet /pers. A/ nesavaldījies. /pers. A/ nebijis tiesību sist, jo sišana esot galējais lēmums. Situāciju varējis atrisināt mierīgi, griežoties pēc palīdzības pie apsarga vai izsaucot policiju.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. I/ liecināja, ka viņš ir apsargs klubā "Barbadosa". Par minēto konfliktu pauda viedokli, ka /pers. D/ pagrūdis /pers. A/ un tad viss arī sācies. Abi saķērušies, centies viņus izraidīt no kluba telpām, bet /pers. D/ negribējis iet ārā. Viņš saucis /pers. A/ kauties. Pēc minētā gadījuma tikusi izsaukta policija. Kas noticis ārā –pateikt nevarot, jo neredzējis. /pers. D/ bijis izaicinātājs, un pats izprovocējis notikušo, jo saucis /pers. A/ ārā.

Lieciniece /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā par bārmeni klubā "Barbadosa". Notikušo kluba telpās pati neredzējusi, jo apkalpojusi cilvēkus pie letes. Novērošanas kameras ierakstā bijis redzams, ka /pers. D/ pagrūdis /pers. A/. /pers. D/ tagad esot liegums apmeklēt klubu "Barbadosa", jo katrs viņa apmeklējums beidzoties ar kašķi un kautiņiem.

Noklausoties tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir pamatota un apmierināma, bet VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmums Nr.PC266684/1 ir atceļams, un lieta ir izbeidzama.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantā teikts: institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, (..), kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Kā redzams no lietas materiāliem pievienotā 2017.gada 23.februāra lēmuma Nr.PC266684, /pers. A/ saukts pie administratīvas atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas, un viņam uzlikts naudas sods 210,00 EUR apmērā. /pers. A/ sodīts par to, ka 2017.gada 29.janvārī pulksten 1./adrese/, klubā "Barbadosa" fiziski aizskāris, iesitot ar dūri, /pers. D/, tādā veidā tīši nodarot maznozīmīgus miesas bojājumus.

Tiesas sēdē nopratinātie /pers. A/ un /pers. D/ abi atzina, ka incidents sācies no tā, ka pie bāra letes viņi viens otram nejauši uzgrūdušies virsū. Tad notikusi vārdu pārmaiņa, pēc kā /pers. A/ devies uz izeju, bet /pers. D/ viņu pagrūdis. Tad /pers. A/ izdarījis vienu sitienu /pers. D/ virzienā un /pers. D/ atbildējis ar to pašu. Pēc kā apsargs abus strīdniekus izraidījis ārā, kur abi turpinājuši grūstīties, sist viens otram, abi nokrituši zemē, līdz ieradušies policijas darbinieki, kautiņš ticis pārtrauks un /pers. D/ aizturēts.

/pers. D/ nodarīto miesas bojājumu veids, lokalizācija un smaguma pakāpe ir pierādīta ar Tiesu medicīnas eksperta 2017.gada 13.februāra atzinumu Nr.77. Ne /pers. D/, ne /pers. A/ tiesai nevarēja precīzi apgalvot, ka /pers. D/ šos miesas bojājumus guvis tieši no /pers. A/ sitiena ar roku, kas tika izdarīts, abiem atrodoties kluba "Barbadosa" telpās. Arī nopratinātais liecinieks /pers. I/ norādīja, ka brīdī, kad /pers. D/ raidījis no kluba, viņam nekādi miesas bojājumi nebijuši manāmi. /pers. A/ un /pers. D/ norādīja, ka /pers. D/ lēmumā minētos miesas bojājumus visdrīzāk ieguvis tad, kad viņi abi turpinājuši grūstīties un kauties ārpus kluba "Barbadosa" telpām. Tiesa uzskata, ka kautiņš, kas starp /pers. A/ un /pers. D/ notika ārpus kluba "Barbadosa" telpām, ir vērtējams kā kluba iekštelpās aizsāktā kautiņa turpinājums, jo tas noticis starp tām pašām personām, aiz tā paša iemesla, tūlīt pēc viņu izraidīšanas laukā.

Policijas darbinieka /pers. K/ ziņojumā (lietas lapa 22) ir norādīts, ka viņš 2017.gada 3.februārī klubā "Barbadosa" apskatījis videonovērošanas kameras ierakstu par laiku no 20.01.2017. pulksten 1.58 līdz 1.59, kurā ir redzams, ka starp /pers. A/ un /pers. D/ notiek vārdu pārmaiņa, tad /pers. A/ pagriežas un iet uz izejas pusi, /pers. D/ viņam seko un spēcīgi pagrūž mugurā /pers. A/, pēc kā /pers. A/ pagriežas un izdara sitienu un tad seko abpusējs

kautiņš.

No augšminētajām liecībām un šā policijas darbinieka ziņojuma ir secināms, ka kautiņa izraisītājs šajā gadījumā ir bijis tieši /pers. D/, jo viņš pirmais fiziski aizskāris /pers. A/. Līdz ar to /pers. D/ šajā incidentā nekādā gadījumā nevarēja atrasties nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, jo pats bija incidenta izraisītājs.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Plēnuma 1995.gada 29.maija lēmumā ir pausta atziņa, ka nevar atzīt par atrašanos nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī personu, kura pati tīšām izraisījusi uzbrukumu, lai izmantotu to kā ieganstu prettiesisku darbību izdarīšanai (kautiņa izraisīšana, izrēķināšanās, atriebības akts u.tml.).

Šajā gadījumā nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī varēja atrasties tikai /pers. A/, ko viņš arī ir darījis, aizstāvot sevi no /pers. D/ apdraudējuma un tādējādi nodarot kaitējumu apdraudētājam. Nav atzīstams, ka /pers. A/ būtu pārkāpis nepieciešamās aizstāvēšanās robežas, jo viņš pret /pers. D/ vērsies tikai ar savu roku spēku, nav tikuši pielietoti kādi rīki vai priekšmeti, ar kuriem varētu nodarīt miesas bojājumus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.pants noteic, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī […]. Līdz ar to /pers. A/ šajā gadījumā nav saucams pie administratīvās atbildības.

Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā nevar runāt par to, ka /pers. A/ būtu pārkāpis galējās nepieciešamības robežas, kā tas ir norādīts VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmumā Nr.PC266684/1. Galējā nepieciešamība atšķiras no nepieciešamās aizstāvēšanās ar to, ka kaitējums netiek nodarīts tam avotam, kurš izraisījis apdraudējumu, bet gan citam objektam. Šajā gadījumā kaitējums ir nodarīts tieši apdraudētajam, t.i., /pers. D/.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 2.punkts paredz, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, atceļ lēmumu un izbeidz lietu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmums Nr.PC266684/1 ir atceļams, administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{18}panta pirmo daļu tiesa,

nosprieda

/pers. M/, personas kods /personas kods/, sūdzību.

VP VRP Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka /pers. B/ 2017.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.PC266684/1 atcelt un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā – 2017.gada 8.septembra, iesniedzot sūdzību Madonas rajona tiesā.

Tiesnese K.Poča